

Передплата і пересилання поштою: Ulm - Donaui
Виходять двічі на тиждень: у середу і суботу.

Дозволені: Authorized by European Com. Civil Affairs Division - APO 757 - AG 383.7 - GEC-AGO - 14. July 1947

Гроші пересилати: Bankkonto Nr. 01714 Bayerische Hypotheken- und Wechselbank, Filiale Neu-Ulm.
Ціна на місяць з поштовими витратами 8RM. Часопис висилається після одержання грошей.

Українські ВІСТИ

Verlags- und Versandpostamt: ULM (Donau)
Erscheint zweimal wöchentlich: Mittwoch und Samstag
Lizenz: Authorized by European Com. Civil Affairs Division - APO 757 - AG 383.7 - GEC-AGO - 14. July 1947
Zahlungen: Bankkonto Nr. 01714 Bayerische Hypotheken- u. Wechselbank, Fil. Neu-Ulm
Bezugspreis: Durch Postbezug im Monat RM 8.-, aussch. Zustellgebühr. Das Abonnement ist im voraus zahlbar.

Субота, 13 грудня 1947 р. — Число 90 (148) Рік III

Samstag, 13. Dezember 1947 — Nr. 90 (148) Jahrgang 3

Грошова реформа в Німеччині й Кореї

ФРАНКФУРТ (АП). 8 грудня. Генерал Клей і його політичний радник посол Морфі, що належать до складу американської делегації на конференції міністрів закордонних справ, повертаючись з Лондону, прибули знову до Франкфурту. В першій своїй заяві військовий губернатор висловився з приводу повідомлень, згідно з якими в США вже нібито надруковано нові паперові гроші для американських окупаційних зон у Німеччині й Кореї. Клей пояснив, що ще нема ніякого рішення з приводу запровадження нової грошової валюти в Західній Німеччині. Ясно одне: реформу буде запроваджено як в американській, так і в англійській зоні Німеччини, а також (на випадок приєднання) і в французькій окупаційній зоні. Наслідком такої часткової реформи, про яку може йти мова лише після того, як великодержави не зможуть досягти чотирьохсторонньої угоди, буде запровадження митного контролю й інших економічних запобіжних заходів у Західній Німеччині. В авторитетних колах англійської столиці вже підтверджено, що американське міністерство фінансів вдрукувало нові банкноти на той випадок, коли зайде потреба вжити "швидких заходів щодо майбутньої валюти об'єднаної зони".

Де Голь пропонує пакт трьох

ЛОНДОН (ЮП). 8 грудня. Джон Фостер Даллес, радник американського секретаря, що відвідав Париж, після нарад з членами французького уряду, генералом де Голем і Леоном Блюмом знову повернувся до Лондону. Даллес не дав ніяких пояснень з приводу розмови з генералом де Голем, натякнувши проте на одній пресовій конференції, що Сполучені Штати схвалюватимуть повернення де Голя до влади. Як додає до цього, агенція ІНС, в розмові з американським дипломатом де Голь запропонував укласти пакт трьох—США, Англії й Франції.

Комуністичний тиск на Чехо-Словаччину

Критикувати СССР заборонено — „Антикомуністи — зрадники“

ПРАГА (ЮП). 8 грудня. В інтерв'ю з кореспондентом агенції ЮП міністер-президент Готвальд — комуністичний шеф чехо-словацького уряду — окреслив позицію його країни серед інших держав. На питання, чи вважає Чехо-Словаччина доцільним узяти участь в європейській політичній блокуванні, Готвальд відповів негативно. За його словами, союзний договір з Советським Союзом та іншими слов'янськими державами означає, шоправда, тісну співпрацю, однак відповідно з принципами демократичної рівності і взаємного пошанування державної суверенності; договори ставлять собі за мету спільну оборону проти можливості нової німецької агресії.

На запитання, чи Чехо-Словаччина вкладає свою частку для зменшення непорозумінь між Сходом і Заходом, міністер-президент зазначив: „Чехо-Словаччина ніколи не грала ролі якогось посередника між Сходом і Заходом і також надалі не має наміру цього робити. Вона ніщо стоїть на ґрунті миролюбної,

Советсько-французький конфлікт

Торговельні переговори припинено — Страйк у Франції закінчився — Комуністи зазнали фіяско

ПАРИЖ (ЮП). 10 грудня. Після того, як французький уряд розпорядився видалити з Франції советську репатріаційну комісію з огляду на „підривному діяльність“ її членів, Советський Союз, з свого боку, звернувся до французької репатріаційної комісії в Москві з вимогою негайно залишити Росію. Так само Советський Союз припинив торговельні переговори з Францією, бо в Москві вважали це за потрібне як відповідь на обшуки в російському репатріаційному таборі в околицях Парижу і видалення групи росіян із Франції. Припинення торговельних переговорів означає, що плянована угода про доставку 300.000 тонн російського збіжжя до Франції не стане реальною.

Французький уряд відмовився прийняти советську ноту з приводу припинення торговельних переговорів і видалення французької репатріаційної комісії з СССР. Причина цього: російська преса опублікувала зміст ноти раніше, ніж її було передано на відповідну адресу, крім того самий її зміст неприйнятливий для Франції.

На підставі угоди між урядом і профспілками страйк в Франції припинився. Ще в поведілок провід СЖТ визнав пропозиції уряду за нездовільні і заклав робітників страйкувати далі. В середу потім тихо й спокійно робітники почали повертатися до праці. У відозві профспілок з приводу закінчення страйків говориться, що досягнуто підвищення

заробітної плати з 20 до 25%, але, звичайно, ще не пошастило домогтися скасування нового антистрайкового закону і звільнення заарештованих робітників. Уряд застосував, мовляв, проти робітників усі засоби реакції. „Тисячі поранених і декілька вбитих“ треба віднести на „konto вина“ уряду.

ПАРИЖ (ГА, ББС). 10 грудня. Наслідком припинення страйків комуністична програма в Франції зазнала фіяско. Становище нормалізується. 330 кораблів чекають на розвантаження (600 тис. тонн вугілля і 300 тис. тонн нафти). Президент республіки В.Оріоль подякував сьогодні урядові за те, що він упорався з важкою ситуацією.

Жиди й араби організовують війська

США не висилатимуть зброї до Палестини — Закон про військову повинність у Сирії — Набір добровільців

ВАШІНГТОН (АП). 9 грудня. З огляду на заворушення між жидами й арабами США припинили висилати зброю й боєприпаси до Палестини й околишніх країн Близького Сходу.

Після проголошення закону про військову повинність у Сирії в неділю в Алеппо і Дамаску тисячі арабів почали наливати до війська. Крім того, лише в двох цих містах з'явилось понад 15.000 таких, що бажають добровільно допомагати палестинським арабам.

ЕРУСАЛІМ (Дена). 9 грудня. Якщо вірити повідомленням летючок, арабська організація спорудила в Палестині першу таємну радіостанцію. Ливанський парламент передав палестинським арабам 100.000 фунтів. Міністри і їхні заступники пожертвували на користь допоміжної акції свій місячний заробіток. А сенатори іракського парламенту навіть зрелись свого річного заробітку, щоб тільки допомогти палестинським арабам. Крім того, державні службовці сплачуватимуть спеціальний так званий палестинський податок.

ЕРУСАЛІМ (Дена). Після першого тижня кривавих сутичок між жидами й арабами цього понеділка обидві сторони перейшли до організації своїх військ. Жидівська агенція в Палестині

наказала покликати на військову службу всіх жидів віком від 17 до 25 років. Також араби відкрили в палестинській столиці два бюро для реєстрації добровільців до арабського війська.

КАІР (ЮП). 10 грудня. На таємному засіданні міністер-президенти семи арабських країн — члени Арабської Ліги — радилися з приводу заходів побороювання пляну поділу Палестини. Як сповіщають з вірогідних джерел, переговори оберталися насамперед навколо питання добровільців,

їх постачання і потрібних грошових засобів. Великий Муфтії Єрусалиму теж прибув до Каїру. В колах Арабської Ліги заявляють, що арабські держави поінформували Великобританію про свій намір невідкладно виступити до Палестини свої війська, звичайно за згодою палестинських арабів. Ібн Сауд, кажуть, підкреслює, що він ладен померти на чолі своїх військ.

На сирійсько-палестинському кордоні вперше дійшло до сутичок між сирійцями й жидами.

Програмова промова Черчіла

ЛОНДОН (ЮП). На зборах приблизно 15.000 консерваторів Вінстон Черчіл виступив з засадничою промовою проти політики лейбористського уряду. Вказавши на значний приріст голосів його партії під час муніципальних виборів, а також на останніх чотирьох додаткових виборах до Нижньої палати, прем'єр-міністер военного часу вимагав на цій підставі негайного переведення нових виборів і злегка накреслив програму виборчої кампанії. Вона складається з таких пунктів: зменшення державних витратів на 500 млн. фунтів стерлінгів (2 мільярди доларів), дотримування мінімального контролю щодо забезпечення життєвого стандарту, після здійснення обох пунктів програми — звільнення народу від державного контролю, підтримування купівельної спроможності фунта стерлінгів, братерські зв'язки з США, співпраця з Британською спільнотою народів і заокеанськими володіннями, без чого не можна гарантувати безпеки Британського острова і не можна відновити його добробуту.

університету міністер інформації В. Копецький, між іншим, сказав: „Всі напади на комунізм мають фашистський характер. Бути антикомуністом означає державну зраду.“ Орган комуністичної партії „Руде право“ писав: „Всяка образа на адресу Советського Союзу є в нашій країні злочинною. Ми не можемо і не сміємо допустити до таких нападів на СССР“. У парламентських колах сподіваються, що комуністи незабаром запропонують відповідний закон.

При цій нагоді Черчіл знову дуже різко напад на лейбористський соціалізм. „Я дуже стурбований, — сказав він, — чи ми виживемо як вільна, заможна і цивілізована спільнота. Я цілком переконаний, що застосування державного контролю замість вільної приватної ініціативи унеможливіло 48 мільйонам наших людей жити на цьому острові і щонайменше четверта частина населення в той чи той спосіб мусить зникнути після того, як життєвий стандарт підував так, як цього не могли сподіватися протягом останніх 50 років.“ Черчіл обвинувачував, між іншим, уряд у тому, нібито він приховує в таємниці хід справ у національній промисловості, щоб замовчати шкідливий характер державного керівництва в порівнянні з приватною ініціативою. Крім того, він закидав кабінетові марнотратство: уряд послухав, мовляв, його поради зрестися палестинського мандату лише через 18 місяців і витратив тим самим без потреби 200 мільйонів фунтів стерлінгів. Єдине, за що Черчіл похвалив лейбористську партію, це те, що вона, спільно з консерваторами і лібералами, відхилила „комуністичну тиранію“.

* СОФІЯ (ББС). 7 грудня. Як повідомляють, до Софії має прийти албанський державний шеф генерал Годжа, щоб укласти культурну угоду і договір про дружбу.

* СОФІЯ (Радіо-Москва). 10 грудня. 7 грудня два літаки невідомо якої країни перелетіли з Греції через болгарський кордон. Болгарська прикордонна варта відкрила по них вогонь. Вони зникли потім над грецькою територією. Болгарський уряд подав до ООН протест проти порушення болгарського кордону.

* ВАШІНГТОН (ГА). 10 грудня. Сенатор Бріджес склав у середу законопроект про обмеження в'їзду советських громадян до США. Сенатор пропонує, щоб це число не перевищувало кількості американських громадян, що одержують візи на в'їзд до СССР.

* ГЕЛЬФІНКИ (Радіо-Мюнхен). 10 грудня. Остаточні наслідки муніципальних виборів у Фінляндії показують велику перемогу консерваторів та лібералів і втрати комуністів. Консерватори й ліберали здобули 720 мільйонів, соціал-демократи — 200, а комуністи й близькі до них групи втратили 345.

* ТОКІО (ГА). 10 грудня. Закінали перша сесія японського парламенту, обраного на основі конституції. Затверджено понад 50 законопроектів, що стосуються ліквідації фінансових трестів, промислових картелів тощо.

* БЕРЛІН (РПГ). 10 грудня. Керівник партії СЕД В. Плік пропрахав англійську військову владу видати довілі 17 делегатів т. зв. „народного конгресу“ на в'їзд до Англії, щоб висловити на Лондонській конференції свої погляди. Військова влада спрямувала далі це прохання до англійського уряду. Як відомо, „народний конгрес“ було скликано СЕД за підтримкою советської військової влади.

* ЛОНДОН (Радіо-Мюнхен). 10 грудня. Сьогодні Бірма стає незалежною республікою. Англійський король Георг VI підписав закон, що дає їй самостійність. Передача влади відбувається 4 січня 1948 р.

* БЕРЛІН (ГА). 10 грудня. Советська військова влада хоче змусити провідника християнсько-демократичної партії в східній зоні Я. Кайзера податися до демісії; він відмовився взяти участь у „народному конгресі“.

* ТЕГРАН (ЮП). 9 грудня. В Тебрізі, столиці провінції Азербайджан, проголошено винятковий стан. Знову помітно намагання відокремити провінцію Азербайджан від Ірану.

* ТЕГРАН (РПГ). 10 грудня. Іранський міністер-президент Квасам ес Султанає склав сьогодні свої повноваження. Іранський парламент висловив йому недовіру.

* ВАШІНГТОН (Радіо-Мюнхен). 10 грудня. В палаті депутатів тривають дебати з приводу тимчасової американської допомоги Франції, Італії й Австрії. Остаточне голосування відбувається, кажуть, лише в четвер або п'ятницю.

* ВАШІНГТОН (Дена-Ройтер). 8 грудня. Іспанське посольство в Вашингтоні розпочало пропагандистський похід за залучення Іспанії до Маршалового пляну. Видатні особистості США одержують від іспанського посольства пропагандистський матеріал, що малює участь Іспанії в Маршаловому пляні як економічно позитивне явище.

* БЕОГРАД (Радіо-Москва). 10 грудня. Як повідомило московське радіо, югославське „Товариство культурної співпраці Югославія—Франція“ в одній відозві виступає проти заборони Т-ва в Франції. Згадане рішення французького уряду становить собор, мовляв, антидемократичний акт. Югославське „Товариство культурної співпраці Югославія—Франція“ звертається до югославської і французької суспільності з закликом „затаврувати дії французького уряду“.

* ЛОНДОН (ББС). 10 грудня. Голова англійської торговельної місії Вілсон повернувся сьогодні з Москви. Хоча, як сказав він, ще рано говорити про остаточні наслідки переговорів, то все ж вони пілком успішні і після його в'їзду тривають далі.

* РИМ (ГА). 10 грудня. Сповіщають, що міністер-президент де Гаспері незабаром поширять свій кабінет. Провідник поміркованого крила соціалістів Сарагат буде віцепрезидентом, а два інші соціалісти стануть міністрами.

Розійшлися до нової праці з новими думками

Американська українська газета „Свобода“ вмістила статтю, присвячену пан-американській українській конференції, що її тут подаємо без скорочень.

Тому тиждень вітали ми з великою радістю представників зорганізованого українського життя, які прибули на вільну землю Вашингтона на першу Панамериканську Конференцію. Нині прощаємося з ними традиційним українським прощанням: Бувайте здорові!

Думаємо, що всі вони відчули нашу щирість, як ми їх вітали, як і відчувають наш сум, коли з ними розстаємося. Ні десятки тисяч миль віддалі, ні те, що люди себе ніколи не бачили, живучи в різних країнах, серед різних народів і в різних обставинах, не змінило української душі, ні українського серця, ні українських ідеалів. Всюди ми одні й ті самі, включно з нашими недомоганнями. Це вони і ми відчували.

Перша Панамериканська Українська Конференція зробила дуже багато, коли мати на увазі злиття душ та умів у справі посвячення допо-

моги визвольним змаганням українського народу. Це була найважливіша справа для делегатів. Тому всі вони, яку проблему не обговорювали б і як би в одному чи другому думками не різнилися, дуже вважали, щоб не сталося щось таке, що могло б ослабити пляновану нову акцію допомоги Україні. В усіх було беззастанно на устах одне й те саме: Мусимо іти одною лавою, мусимо стояти в одному ряді, бо тільки так можемо створити авторитет, з яким будуть рахуватись впливові чинники на американських континентах; тільки таким способом зможемо зібрати і більшу матеріальну допомогу.

Звіти делегатів з поодиноких американських країн виявили, якими величезними жертвами труду і крові окуплено те українське життя, що сьогодні існує у всіх американських країнах та набирає щораз глибшого змісту і розмаху.

Зі звітів та дискусій виходило, що яких перешкод не зазнало б українське життя на американських континентах, воно цілком певно вдержиться тут ще дуже довго в такій силі, яка зможе постійно пригадувати світові трагедію України, коли б її неволя скоро не кінчалася. Американські землі, підкреслювали делегати, дадуть охорону справжній українській культурі, українським ученим та українським мистцям; вони певно приймуть до себе в короткому часі також і поважну кількість нової української еміграції з Європи.

Перед усіма українцями на американських континентах, казали делегати, є велике історичне завдання, яке знайде в історії українського народу своє окреме і почесне місце. Це завдання нам відоме та про нього було багато мови в часі нарад першої Панамериканської Конференції. Тепер пора братись за його здійснювання організовано й об'єднаними силами на всіх американських землях.

УПНС.

ГОЛОСИ ПРЕСИ

„Доля Європи знову на лезі меча“

Незалежний німецький тижневик „Ехо дер Вохе“ в статті „Перспективи Кремля“ минаючого тижня писав:

„Узимку 1941-42 рр. на фронті від Ленінграду до Чорного моря кинуто кость проти Гітлера і його плянів підкорення світу. А через шість років, узимку 1947-1948 р., доля Європи знову на лезі меча і хоча цього разу рішення буде досягнуто не на залітотому кров'ю бойовому полі, то все ж воно матиме, може, ще більшу вагу, ніж тоді.“

Неможливо визначити тісніший зв'язок між заворушеннями в Франції й Італії і надзвичайною сесією американського Конгресу з приводу допомоги Європі, Лондонською конференцією і наступною голодною зимою в Німеччині. Страйки паризьких робітників і пропагандивні промови Молотова в Лондоні — це так само частини одного генерального плану, як і шахові ходи англо-американських партнерів по грі, і їх не можна правильно оцінити, якщо розглядати їх ізольовано.

Найразючішою ознакою масових страйків у Франції і насильницьких акцій в Італії є не революційна ситуація, що виникла. Важливішим є факт, що комуністи самі точно знають, що вони неспроможні зробити з цієї революційної ситуації державний переворот і що вони можуть отак остаточно розтринькати симпатії широких верств французького народу. Відомо, що шеф французької комуністичної партії Моріс Торез опонував проти наказів Кремля розпочати страйки, бо він зрозумів роковані наслідки терору проти маси населення. Якщо Москва всупереч цьому не скасувала своїх наказів, то ясно, що вона жертвує хвилеві інтереси французьких комуністів більшим цілям. (Підкреслення наше — Ред.). Програма, проголошена під час відновлення Комінтерну: „Всіма силами проти Маршалового плану!“, стала найвищим принципом совєтської політики.“

Тижневик з обуренням навідається на тих короткозорих американських політиків, що не розуміють ваги допомоги Європі: „Короткозорість, що її виявляють деякі американські політики в Конгресі, аналізуючи європейські проблеми, знається, дає Кремлю гарантію того, що його тактика нарешті увінчається успіхом.“ За словами тижневика, мужам Політбюро байдуже, чи від цієї тактики престиж французьких та італійських комуністів знає за відчутного удару, якщо завдяки цій тактиці тим скорше до влади прийде ген. де Голь у Франції і праві елементи в Італії. Вони навіть могли б зробити це піною того, що завтра або післязавтра буде забороною комуністичні партії в Франції й Італії. „Холодна логіка совєтських теоретиків іде іншим шляхом. Кремль рахуватиметься з часом, з повільним, але певним, як смерть, зубожінням європейських мас, якщо не надійде відшкодушна допомога ззовні. Для нього де Голь і де Гаспері — це лише перехідні явища часу.“

Як слушно зауважує тижневик далі, той із американських сенаторів чи депутатів, що говорять про „холодну війну“ за Європу, голосує за надання тимчасової допомоги в сумі не 590 мільярдів, а лише 480 мільярдів, і не за 16, а лише за 5 чи 6 мільярдів доларів на наступні 4 роки, — допомагає підготувати „холодну перемогу“ Совєтів.

„А що в боротьбі проти Маршалового плану Кремль жертвує комуністичними партіями Франції й Італії (принаймні на 2 або 3 наступні роки) і рахується з тим, що наступними етапами будуть де Голь і правий кабінет в Італії, то всю свою увагу наступними роками він зосередить на вакуумі Німеччини (підкр. „Ехо дер Вохе“ — Ред.).“

За словами тижневика, вже й тепер соціальна ситуація в Німеччині містить у собі всі ті терти, що їх Кремль може пообіцяти собі в Франції й Італії лише через чотири чи п'ять років. З допомогою спритної агітації не важко зблизити собі на цьому термі політичний капітал. Під кінець тижневик робить висновок: „Хто занадто пізно збачне вибухову речовину, що накопичилась у Німеччині, і занадто пізно вживатиме заходів, щоб її усунути, того може зневапка застукати небезпека вибуху.“

Отже, на думку тижневика, німецька проблема стає таким чином найцентральнішою європейською проблемою і об'єктом боротьби між Сходом і Заходом. Ніби для більшої переконливості, у відділі „Голосів світової преси“ (див. „Ехо дер Вохе“ від 6. 12.) тижневик подає уривок статті з англійського часопису „Дейлі Мейл“. У ній, між іншим, сказано: „Совєтські нама-

гання здобути політичну підтримку Німеччини стали останніми тижнями значно інтенсивнішими; в них стався недавно характеристичний поворот на право. З неабиякою спритністю залипляються Совєти до консервативних середньо-заможних кіл і колишніх військовиків. Нижній тон цієї нової фази совєтської політики приблизно такий: „Які б різниці не існували між економічними системами Совєтського Союзу і Німеччини — довготривалим інтересам наших обох націй найкраще може служити тісна економічна й політична співпраця.“

Як твердить часопис, останніми днями в східній зоні багато говорять про можливість допущення нової консервативної партії, що складатиметься з колишніх військовиків, а також старої буржуазії і суворо дотримуватиметься національної лінії, але водночас обстоюватиме російську орієнтацію німецько-російської політики. Стільки ж „Дейлі Мейл“. Симптоматично, що й на Заході Німеччини починають виявляти зацікавленість до Росії. Приміром, останнє спеціальне число німецького журналу „Штутгартер Рундшав“ присвячено цілком „Німеччині між Сходом і Заходом“. В ньому автори намагаються висвітлити деякі деталі німецько-російських взаємин останніх часів і ніби застерігають Німеччину від згубної російської орієнтації.

Всюди серед арабів чути: „сгад“

Як інформує з Лондону кореспондент німецького часопису „Штутгартер Нахріхтен“, одне слово „робить руду на базарах Амману і Багдаду, Каїру і Дамаску“. „Всюди, де тільки нині зустрічаються араби, — пише він, — чи то на самому Близькому Сході, чи то в Лондоні, чи Парижі — вириває це слово і не обіцяє нічого доброго. Це слово „сгад“ — священна війна під зеленим прапором пророка.“

Інший провідний німецький часопис — „Штутгартер Цайтунг“ — у своєму коментарі пише: „Ніхто з нас, очевидно, не може собі правильно уявити, що означає для жидів 29 листопада, коли сесія Об'єднаних Націй ухвалила заснувати в Палестині самостійну жидівську державу.“

Дві тисячі років жиди були народом без держави. А що протягом цього часу вони ствердили себе як народ і не всі розчинилися, немов цукор у склянці води, серед гостинних (звичайно, часом і дуже негостинних) народів, які давали їм притулок, — то це їх історична особливість, яка не має жадних паралелів.“

Часопис співчутливо говорить про те, що вже текла кров і ще проллється, доки кожен з мільйонів жидів, що, за фігуральним висловом часопису, „стукєє тепер у двері Палестини, заживе під своєю виноградною дозою і фіговим деревом“.

„Ми покажемо світові, як будувати зразкову державу“ — цитує часопис слова одного жидівського представника, сказані ним під час жидівського свята в Штутгарті.

Англійська преса відразу ж звернула увагу на слабкість плану поділу Палестини. Алже, мовляв, комісія, що здійснюватиме цей поділ, не має ніяких реальних засобів. „Таймс“ ще на початку писав: „Після виведення англійських військових і цивільних сил остаточної рекомендації Палестинській комісії не зможуть усунути труднощі, що постануть. Немає ніяких ознак того, що Палестинська комісія буде спроможна поклатися на волюкві запропонованої ООН міжнародної відповіреної одиначі, отож можна сумніватися, чи в Раді Безпеки достатньо обіцяних їй засобів, щоб здійснити примусові заходи навіть проти погрожуваного спротиву арабів.“

І „Манчестер Гардієн“ і „Ньюз Кронікл“ побоюються, що план здійснення поділу не пролумано до кінця. Можна було, як дехто гадає, знайти ще інше рішення і не звалювати всієї відповідальності на Англію.

„Йоркшір Пост“ турбують ускладнені завдання англійських вояків у Палестині: „Вони мусять подолати труднощі, яких ніколи не знало ніяке інше військо, і мусять утримувати свої невдачні позиції доти,

СЛІДАМИ ЧУЖОЗЕМНИХ ПУБЛІКАЦІЙ

Франція і Західна Європа

П. О. Ляпі

Передрукована нижче стаття з часопису „Nouvelles de France“ ч. 671 заторкує дуже цікаву тему: хто тепер очолює Європу? Автор приходить до висновку, що попри всі свої внутрішні труднощі і свій підпад — за теперішніх обставин цю місію може перебрати на себе одна лише Франція. — Ред.

Я чую часто, як в Америці кажуть, що світ групується навколо двох сил: з одного боку, Сполучені Штати й американський континент, а з другого боку, Совєтський Союз і його сателіти. Часто ще додають ті, що стоять ближче до істини, Великобританію як третього партнера; вони роблять це з огляду на її домінійони, зокрема Канаду й Австралію, які належать до тихоокеанських держав. В цьому випадкові говорять далі про „політику двох блоків“ або про „політику міжнародного трикутника“.

Але між двома блоками чи в цьому трикутнику забувають головну складову частину міжнародного життя: Європу.

Однак, поза всім тим, існує ждесь на світі європейський континент, який протягом двох тисяч років відігравав головну роль в історії. Коли він тепер протягом двох років у своїй міжнародній діяльності (в розумінні впливу) стоїть на задньому плані, то це треба пояснити тим фактом, що його спустошила війна. Однак це усунення буде тільки тимчасовим, бо Європа займе своє місце у внутрішніх світових питаннях.

Європа може бути корисною у зміцненні миру тільки при тій умові, коли європейська країна, а не якась інша ззовні, візьме до своїх рук керівництво справою європейського відродження. Але мало є таких народів, які мусять, можуть чи хочуть взятися за це керівництво. Я навіть бачу лише одну таку націю, що одночасно може мати для цього почуття обов'язку, можливість і волю: це Франція.

Є окремі європейські держави, які робили помилки щодо демократії й миру чи роблять це й тепер, це не дозволяє їм думати про „місію світлого провідника Європи“; це — Німеччина, Італія й Іспанія. Такі нації, як Швеція й Швейцарія, що під час війни дотримувалися неутралітету, також не можуть претендувати на цю роль. Бельгія, Голландія, Норвегія, Данія перелякалися відповідальності стати на шлях рішучої інтервенції, яка, можливо, врятувала б їх від війни. Що стосується Англії, то вона все намагається не бути на континенті сильнішою від своїх домінійонів, вона постійно ухилялася від Європи.

На цій підставі Франція є тією силою, яка має обов'язок знову об'єднати розпорочені частини Європи.

Але ми не хочемо цим сказати, що Франції припадає цей обов'язок тільки тому, що ніяка інша країна не витримає цього навантаження; традиції Франції, ті завдання, які вона здійснювала протягом століть в лоні Європи, свободолюбні думки, які ширялися у часи французької революції, принципи народності, що збудили до життя так багато народів Європи; все це сприяє тому, що Франція мусить присвятити себе цій великій місії, щоб продовжувати ту творчу традицію, яка сягає від Карла Великого до Людовика XIV і від революції до республіки.

Але ми не хочемо цим сказати, що Франції припадає цей обов'язок тільки тому, що ніяка інша країна не витримає цього навантаження; традиції Франції, ті завдання, які вона здійснювала протягом століть в лоні Європи, свободолюбні думки, які ширялися у часи французької революції, принципи народності, що збудили до життя так багато народів Європи; все це сприяє тому, що Франція мусить присвятити себе цій великій місії, щоб продовжувати ту творчу традицію, яка сягає від Карла Великого до Людовика XIV і від революції до республіки.

Як сказав провідник Арабської Ліги, боротьба може затягнутися аж до 1960 року і запалити весь Близький і Середній Схід.

Але, скажуть мені, — я не раз чув цей аргумент під час короткої подорожі по Сполучених Штатах — Франція дуже слаба, щоб впертися з цим завданням. Вона не зможе діяти, бо, зайнята внутрішньополітичними справами, навряд чи знайшла б у собі достатньо для цього волі.

Ці песимістичні міркування можуть виникнути тільки у поверхових спостерігачів. Що побачив би в дійсності знавець справи, який глянув би поважно на становище Франції? Ця країна мусила витерпіти п'ять років окупації, над нею знущалися й грабували її нацисти, вона бачила як зникнення всіх інституцій, так і армії. Але створилася таємна визвольна армія; вигнали нацистів, знову відновлено інституції, вироблена нова конституція; відбудовано шляхи й мости, знову роздута домни, знову земля дає врожай; і все це менше, як за три роки. Шлях здавався довгим і важким, але історія засвідчить швидке піднесення Франції.

Проте, щоб це відновлення відбувалося швидше й повніше, Франція безумовно потребує кредитів і матеріальних засобів. Саме так оцінено й прихильно прийнято Маршалів план: на якийсь час потрібні угоєння для виснаженої землі, машини, бензина й вугілля.

Наука, університети розвиваються повною ходою. Саме в Франції з'явилася на світ одночасно з визволенням нова філософія — екзистенціалізм. Можна бути проти чи за неї, це не відіграє ніякої ролі. Суть справи в тому, що французький дух все шукає нового виразу, а це головне.

Не випадково в Парижі відбувалася конференція в справах репарацій, конференція мирного договору з Італією, конференція шіснадцятьох, обговорення Маршалового плану. Хіба не з Парижа пролунали авторитетні голоси Бріанна, Ерію, Поль Бонкура; хіба не звідси пролунали голоси про третейський суд, колективну безпеку, європейський союз, національне групування європейських націй? Ці думки ще носяться в повітрі, вони зродилися в Парижі. Думка про європейську федерацію передусім дуже схвалювала господарські й парламентські кола. Головні думки про господарські договори, навіть мрія про європейський парламент щодня дискутуються в урядах і фахових комісіях.

Франція хоче сприяти збудженню інтелектуального імпульсу для будови нової Європи.

Якщо Францію зрозуміють, якщо її підтримають в цій місії, тоді Європа знову стане на ноги. Якщо ж її не зрозуміють і не підтримають, Європа марно напружуватиметься в руїнах.

Коли Європа знову зміцниться, світ матиме з того користь. Бо здібність до винахідливості, всесторонність допоміжних заходів, глибоко закорінені традиції роблять цей єдиний в своєму роді континент потрібним для життя світу. Сполучені Штати Америки роблять тепер великі зусилля, щоб знову поставити Європу на ноги, вони розуміють, що оздоровлення її необхідне для утримання рівноваги; і вони знають, що відновлення господарської стабілізації є головною складовою частиною відновлення добробуту в світі.

Маршалів план прагне саме до цієї мети.

Другий рік праці

(В-во „Рідна школа“, Ганновер р)

Наші імназії почали працювати без підручників. Не було їх і на початку 1946-1947 навчального року. Не було також і надії на те, що хтонебудь зможе дати ці посібники. Це примусило нас у серпні минулого року заснувати В-во „Рідна Школа“ з метою в найкоротший час видати найпотрібніші книжки.

Відомо, що справа видання відповідних підручників для середньої школи (краще: для всякої школи) є для кожної країни не абиякою проблемою. Нам добре відомо, що деякі держави не мали по 10-20 років відповідних посібників.

Ми не могли ставити перед собою жодних таких проблем. Нам треба було діяти. В наших умовах для нас не могли існувати питання, до якого типу школи та до яких програм треба пристосовувати наші підручники і чи мусять вони обов'язково бути оригінальними чи перекладами.

Для нас було цілком ясно, що українські імназії будуть певний час вимушені користуватися перекладами (якщо їх хтось їм дасть). І це буде непогано. Чи є альгебра українська, німецька, австралійська? Чи є геометрія українська, англійська, парагвайська? Мова може йти лише про багатство викладеного матеріалу, методичку його впорядкування, про якість видання.

Відомо, що в деяких державах і в нормальних умовах широко користуються перекладами (Треді—Аналітична хемія, Гертвіг—Зоологія та інші). Чи взагалі кожний оригінальний підручник кращий за переклад? Не обов'язково. Нам відомо не мало оригінальних українських посібників, які є зразком вбогости навчального матеріалу, поданого його методичного впорядкування і до того ж поганого видання. Зайво проте говорити, що книжки з рідної мови, літератури, історії та географії України мусять бути оригінальними.

З метою виявлення кращих підручників для перекладів В-во зробило порівняння різних книжок різних держав. Ми були здивовані: навіть німецькі і австралійські підручники не тільки гірші, а значно гірші за підручники, з яких навчаються діти і молодь на Україні. Для В-ва це було добре: маємо готові переклади, які після деякого упорядкування можна пустити на фотодрук. Погано тільки те, що цей спосіб друку не передбачає коректури, залишає орфографію незмінною, пропускає іноді і помилки іншого характеру, що нерідко доводило деяких учительок, учителів та навіть доцентів до гістерії.

Не зважаючи на це, досі ми видали: 1. О. доц. М. Карачківський: Свящ. історія Старого Заповіту (виправано), 2. О. доц. Карачківський: Свящ. історія Нового Заповіту (випр.), 3. М. Карпич: Буквар, (випр.), 4. О. П., Англійська чатанка, (випр.); 5. А. Дивь: Ботаніка, 6. Шапошніков і Вальцов: Збірник альгебричних задач, 7. А. Дивь: Неорганічна хемія, 8. А. Кисельов: Геометрія (планіметрія), 9. А. Іванов: Географія частин світу, 10. М. Цузер: Зоологія, 11. В-во „Рідна школа“: Клясні журнали (денники вчителів).

Зараз друкуються

1. А. Кисельов: Арифметика, 2. А. Кисельов: Геометрія (стереометрія), 3. Соколов: фізика част. 1-2, 4. Шапош. і Вальцов: Збірник альгебричних задач част. 2, 5. Рибкін: Тригонометрія, 6. А. Кисельов: Альгебра (геометрія) част. 1-2.

Наші книжки друкуються в німецьких друкарнях, переважно фотодруком. Ми вже згадували, що цей спосіб друку іноді залишає помилки. Чи тільки наші видання ма-

ють помилки? Переглядаючи наші еміграційні видання бачимо, що кожне з них має певне число різних помилок. Кількість цих помилок рідко менша за 10, а іноді досягає... 116 (А. Орел: Правосписний словник). Отже, як бачимо, кожне В-во залишає за собою право на помилку. Має таке ж саме право і наше В-во, хоч які прикриті наші помилки не були б.

В-во не дбало про рекламу, про рецензії на наші книжки: мова йшла не про те, щоб запевнювати людей, що той або інший наш підручник є добрий і що без нього жодний українець не може жити далі, а лише про те, щоб дати його швидше. Ми і не чекали на рецензії: для людей, які б могли писати рецензії (із зрозумілих причин відомо, що рецензії писати може далеко не кожний, навіть не кожний фахівець з тієї чи іншої галузі науки), ці книжки не нові, вони витримали вже кільканадцять видань, а робити реєстр помічників у нас орфографічних та лексичних помилок нікому з них не робило б чести.

Запитник мовознавчої групи УВАН

(Для збирання матеріалів до українського особового й місцевого назовництва)

Від Редакції: В зв'язку з Науковою Конференцією Мовознавчої групи УВАН, присвяченою мовознавчим питанням, в Ашаффенбурзі, в дні 7-9 листопада ц. р. містимо оцей запитник. Просимо читачів виповнити його і переслати до УВАН.

Загальна увага: записувати точно за вимовою, без уваги на те, чи форма даної назви літературна, чи ні. Всюди зазначувати наголос. Відповідати на окремому аркуші паперу за порядком запитань, під відповідним числом.

1. Які хресні імена вживалися в селі чи місті, з якого походите ви або ваші співрозмовники?

2. Які були здібнілі й згрубілі форми цих імен?

3. Що рішало про вибір хресного імення (церковна, історично-національна, родинна традиція, випадковість і т. д.) Чи були подвійні хресні імення?

4. Які були прізвища в даному селі чи місті?

5. Які були прозви, що вживалися на місці або поруч прізвищ?

6. Як пояснював народ поодинокі імена і прізвища?

7. Яка була офіційна, а яка неофіційна (народна) назва місцево-

сти, з якої походите, згл. походить ваш співрозмовник?

8. Як називали сусідні села людей із вашої місцевості, а як їх ваші жартирливи називали?

9. Як називалися окремі замешкалі частини поселення?

10. Як народ називав довільні луки, поля, луги, ліси, полонини і т. п.?

11. Які були назви гір, горбів і горбків, скель і т. д.?

12. Як називалися ріки, потоки, потічки, стави, озера, заливи й т. д.

13. Як народ пояснював собі повстання оклемих назв?

14. Просимо давати відповіді на поставлені питання тільки тоді, коли їх певно пригадується.

Для кожної місцевості виповнюється запитник на окремому аркуші, зазначивши імення й прізвище автора відповідей і записувача.

Матеріал надсилати на адресу: Авгсбург, Сомме-Казерне, Бл. IV, кімн. 19, Музей-Архів УВАН.

Сплачуйте національну вкладку за 1947 рік у висоті 20 марок за рік.

8 імназій, а в тому числі три повних, 17 народних (чотирирічних) шкіл, 8 фахових шкіл, 31 різних курсів, 16 дитячих садків.

Отже всього в зоні українських навчальних і виховних закладів є 80.

Зазначені передніше школи мають: 163 класи і 289 учителів, а дітей всього охоплюють 3490. — ро-й.

Наукове Т-во імени Шевченка

(Бібліографія українознавства)

Усвідомляючи собі, що ніяка наукова праця неможлива без необхідних наукових засобів, Український Бібліографічний Інститут при Науковому Товаристві ім. Шевченка приступив до організації наукової бібліотеки і до складання бібліографії українознавства.

1. З уваги на те, що не можна набути більшості давніших наукових книжок, Інститут фільмує ці книжки для потреб українських учених. В зв'язку з тим велике прохання до громадян, що мають якінебудь наукові книжки, збірники українських історичних, філософічних чи етнографічних матеріалів і критичні видання творів українських письменників, щоб ласкаво повідомили Інститут, які саме книжки вони мають і чи дозволили б в разі потреби їх зфільмувати.

2. Рівночасно приступив Інститут до опрацювання наукової бібліографії українознавства, яка вийде в двох частинах.

Перша, необхідна для чужих учених і журналістів, потрібна й українським ученим, що обмежені до західно-європейських наукових бібліотек це: „Україніка в західно-європейських мовах“ — в опрацьованні керманіча Інституту, повинна з'явитися вже в найближчому часі. Ця праця в першому своєму виданні охопить лише найважливіші книги і статті в наукових журналах про Україну англійською, італійською, німецькою і французькою мовами. Вийде вона окремо англійською і українською мовами. Якщо найдуться фонди, намічується також видання німецькою, французькою і італійською мовами.

3. Ширше задумана друга частина праці, що має охопити всі важніші праці з усіх ділянок українознавства усіма мовами, отже, в першу чергу, українською. Вийде вона в 20 випусках, з яких три перші будуть присвячені загальному українознавству, бібліографії українознавства і українській пресі. Дальші випуски будуть присвячені поодиноким ділянкам українознавства, як природа України, географія, археологія, історія, мова, етнографія, філософія, релігія, шкільництво, література, господарство і т. д. в опрацьованні поодиноких фахівців, за загальною редакцією д-ра С. Ю. Пеленського.

4. В зв'язку з тим проханням

до всіх українських учених і прихильників української книги: подати, чи не могли б узяти участі в опрацьованні поодиноких відділів українознавства. Коли б це було неможливим, просимо подати хоч власну наукову бібліографію і списки книжок, що є в їхньому володінні (для можливих бібліографічних довідок).

Ближчими поясненнями служить Інститут.

Все листування спрямовувати на адресу керманіча Інституту: Д-р Євген Пеленський, (12a) Minden Westf. Шлісфрах 115.

Від Наукової Бібліотеки

Управа Бібліотеки Наукового Товариства звертається до всіх українських авторів, видавців і взагалі до українського громадянства на еміграції з гарячим проханням надсилати до бібліотеки за прикладом передвоєнного часу, безплатно, по змозі в двох примірниках, свої твори й видання, як українські, так і іншомовні, присвячені Україні: книжки, часописи, афіші, програми, мапи, різного роду ілюстрації й т. д. інше на адресу: (13b) Strub-Berchtesgaden, Lager Orlyk, Ukr. Museum.

Напрямки української індустрії та українізація робітника

Під таким наголовком виступив у п'ятницю дня 28. листопада ц. р. чергову доповідь із циклу „академічних викладів“ у Гайльсберзі інж. Ол. Коханівський. Доповідач обговорив докладно стан індустріалізації України від часу жовтневої революції по нинішній день та накреслив широкий план української промисловості, заторкнувши питання великої та малої індустрії, справу зв'язку й транспорту та врешті обробної індустрії. Доповідь викликала велике зацікавлення серед прирваних та живу дискусію. (—ич).

Від редакції

Редакція просить усіх дописувачів, які надсилають до часопису матеріали, друковані на машинці, щоб вони їх друкували обов'язково через два інтервали. Це уможливить нам заощадити час і працю потрібні на повторний передрук матеріалів. РЕДАКЦІЯ „УВ“

3 еміграційної польської преси

В Парижі постала „Закордонна делегація ППС“ (польська партія соціалістична). Один з її членів, бувший посол варшавського союму Зигмунт Заремба почав видавати журнал „Свято“. Ч. 4 за вересень 1947 року майже цілком призначене мартирології соціалістичного руху в Польщі.

У московській „Правді“ з 8 червня ц. р. появилася стаття, що закликає до безоглядного поборювання соціалістів, незалежних від комуністів, у цілому світі. Була це, мабуть, помста за те, що конференція соціалістичних представників советської зони, що відбулася в половині травня в Будапешті, не вислала ні чолобитних депеш до Сталіна, ні похвали для злиття, ні признання для одноцілого фронту. А що на тій конференції були як обсерватори данські й англійські соціалісти, то советська преса в своїх гураганіях атакувала напередусім на англійську партію праці за поширення сепаратистичних тенденцій в країнах советської зони.

Від слів до діла — і негайно почався в Польщі шалений комуністичний терор. Арештовано передусім кілька десятків старих відомих партійних діячів ППС. Їм закинуто аж три злочини: диверсійні страйки, висилку агентів до робітничих організацій та викликування нездорових ферментів, зв'язки з закордонними соціалістами, провадження тасмної підпільної акції та контакт з емісарами Андерса. І на довершення усього — ще й шпіонаж. Цього досить для вироків найвищої кари. Між арештованими знаходяться і старий діяч Казімір Пушак — шліссельбурзький в'язень, голова підпільного польського парламенту — „Ради Єдності Народової“, бувший соймовий посол і довголітній генеральний секретар ППС.

В краю ППС переживає трагічну кризу. Керівництво партії, головний орган партії щоденник „Робітник“ — в руках людей, які зверілися у своїй партії і йдуть на руку комуністам. Ні „Центральний Комітет“, ні „Робітник“ не запротестували проти тих арештів, але, навпаки, закликали членів партії до ліквідації всіх тих елементів, що є під впливом „ренегатів ППС“. Запротестували проти тих арештів закордонні делегації ППС, що є в Парижі й Лондоні.

В англійській палаті трюмад посол лейбористської партії Гінд у тій справі вніс інтерпеляцію до міністра Бевіна, щоб на основі умови в Ялті внести протест на руки польського уряду. Міністер Бевін у відповідь підкреслав, що уболіває над цим політичним арештом, але не думає, щоб протест до польського уряду тут міг допомогти. Крім того, 8 соціалістичних послів у „Таймс“ опублікували відкритого листа в цій справі.

А тим часом в Польщі нагірка йшла далі. На доручення п. Гомулки у соймі виступив Юлій Гофельд і сказав м. ін., полемізуючи з послом Жулявським: „Є такий часопис „Свято“, що виходить в Парижі редактований ренегатами нашої партії, що насамперед запекло поборюють ППС в Польщі. В промові Жулявського є не лише відомія, але й цитати, дослівно взяті з того часопису. Далі говорив він ще про брошури Заремби і долари, знайдені в арештованих“.

В листі редактор Заремба до мене так пише: „Наша партія понесла величезні стради, а як бачу з картки, то ваш штаб (УСДП) майже вигнаув. ППС понесла за німців величезні втрати. Гестапо розстріляло головного редактора „Робітника“ і соймового посла М.

Незляковського та послів Чапінського і Пйотровського, а тепер це докінчують комуністи.

Наведу ще відозву закордонної делегації ППС: „Живемо в часі, коли переплутано всі поняття, — в часі фальшу та обману. Беруто-ва Польща є тереном суцільного обману. Урядова кліка правом п'ястку надуживає національний прапор і стяг. Тим же правом п'ястка поліційна влада меншости, підприрана чужими багетатами, на всякі лади зловживає словом демократія... Протисуспільний державний капіталізм із всемогутньою бюрократією, з визиском і позбавленням усіх трудящих примітивних прав: особистих, громадянських та економічних — це не багато має спільного з соціалізмом: в Польщі нема тепер ні Польщі, ні демократії, ні соціалізму. Нема тому для нас місця в Польщі, де панують пани Берут і Лебедєв. Ми повинні створити свою організацію польського соціалізму під керівництвом закордонної делегації ППС в Лондоні, спираючись на сильні соціалістичні бази старої еміграції у Франції, Бельгії й Америці, організуючи ППС-івський осередок в Італії та розпоросені ще нині наші сили у Німеччині й Австрії.“

Лев ГАНКЕВИЧ

До уваги українців православної церкви

Божа воля була в тому, щоб ми знайшлися на чужині й тим урятувалися від нещасливих страждань, а багато з нас і від смерті. Божа воля була і в тому, що світові демократичні держави, керовані правдивими християнами, взяли нас під свою опіку й тим зберегли на майбутнє.

Тепер кожен із нас має поставити собі запитання і завдання, що ж далі?

З усього видно, наближається кінець мирного перебування в таборах, наближається час мандрувати в дальший чужий світ, щоб осісти вже стало і приступити до творчої праці, стати повноцінними громадянами. Треба не лише бути готовими, а й треба прикласти багато праці, бо від того залежить наше майбутнє. Маємо велике відповідальне завдання не лише зберегти себе фізично, щоб у майбутньому повернутися на батьківщину, а, головне, обновили себе морально і відновити духовно, бути гідними представниками народу на чужині, гідно репрезентувати Україну перед чужинцями. У виконанні цих завдань нам допомагає свята Українська Автокефальна Православна Церква. Священний Синод справу підготовки до переселення й поселення на певному місці православних українців поклав на Ралу Братства Милосердя. В зв'язку з цим і в порозумінні з ЦПУЕ та Головною Переселенською Радою ми закликаємо активно включитися в підготовку до наступного етапу скитальщини. Ми закликаємо всіх вірних:

1. Зареєструватися з родиною у своїй парафії і зголосити країну бажаного поселення.
2. Організувати в порозумінні з переселенськими установами переселенські об'єднання (сільсько-господарські, ремісничі й будівельні).
3. Не брати участі в неузгоджених заходах безвідповідальних осіб, не принижувати себе перед чужими. Пам'ятати, що знайдеться багато нечесних людей, і вони намагатимуться використати наше тяжке безправне становище у власних інтересах.

Українці в Англії

Хто приїждять до Англії на працю і працює в сільському господарстві, тому на перший погляд є дуже дивні деякі звички англійців, наприклад: Не дивуйтесь, коли фермер, в якого працюєте, не закликає Вас до своєї хати, а подасть Вам їсти до стайні. Недавно мені довелося гонити дичину-фазанів і зайців для мисливців, що приїхали з Лондону, а це були люди з досить високих службових становищ. Після польовання, коли мисливці вже добре потемніли і зголодніли, повернувшись вони до фермера на обід. Їх господар також не запросив до своєї господи. Вони зайшли

4. Бути терпеливими, завжди пам'ятати, що про нас дбає наша Церква, вірити, що Всесильний Бог і в майбутньому не залишить нас без своєї опіки.

Рада Братства Милосердя звертається до всіх вірних із закликом гуртуватися у Православні Братства, тісніше об'єднуватися біля своєї Української Православної Церкви й лише згуртувавшись фізично і обновившись духовно, вирушати до сталого місця осідку й праці.

Рада Українського Православного Братства Милосердя.

Комуністичні підступи

(Із листа з Канади)

Лист написаний 21. 11. 47 в провінції Онтаріо українським лікарем, що недавно виїхав за океан, до знайомого в таборі Ганновері.

...Минає вже п'ятий тиждень нашого побуту в Канаді. В тому часі я мав нагоду привітатися до життя наших українських канадійців на терені провінції Онтаріо. Живе тут досить багато наших людей. Організаційне життя розвинене лише по більших осередках, як Торонто, Гемільтон і інші. По менших осередках клітини організацій існують також...

...Питаєте про комуністів в Канаді. Є їх тут між українцями досить багато. Рекрутуються в першу чергу з несвідомої маси. Лише малий відсоток — це інтелігенти, які на тому ділі інтереса роблять. Сітка большевицької організації розбудована добре. Мають вони велику кількість добре вишколених агентів, які мають до диспозиції великі матеріальні засоби. Це дає їм можливість вести пропаганду як живим так і писаним словом. Крім цього комуністи зуміли використати для себе давніше час господарської кризи в роках 1932-1936. Годі вони боролися за ринок праці та соціальні привілеї робітництва. В часі війни уряд давав їм підтримку як „своїм союзникам“. Це вони використали на повних 100%. Комуні-

1-ше листопада в Геттінгені

Філія СУВ у Геттінгені влаштувала свято 1-го Листопада.

Свято розпочалося урочистою службою Божою в греко-католицькій Церкві, де були посвячені відзнаки СУВ. Після служби Божої в таборовому театрі відбулося урочисте вручення відзнак. А перед тим у вступній промові голова філії СУВ пор. Сокол коротко нагадав про значення та завдання СУВ.

Ввечері стараннями СУВ в таборовому театрі, відповідно до цього улекорованому, відбулася Академія, що складалася із змістовного реферату і кількох художніх точок. Академію закінчено співом Національного Гімну.

Свято закінчилося спільною волякою ввечерю, на якій панував милої настрій, який може бути в дружній воляцькій родині.

Учасник свята, комбатант.

стичні лідери — переважно англійці, французи та італійці старалися не допустити до консолідації українських національних організацій, воювали інтригами та типовою большевицькою пропагандою. Наші національні сили були роздріблені і ослаблені боротьбою між собою і доволі могли спромогтися на створення одноцілого національного фронту. Сам К.У.К. постав пойню під сильним тиском урядових канадійських чинників.

Той момент комуністи використали добре. Вони зуміли переконати малосвідомих і невироблених українців, що Україна є нині „вільною державою“, що большевики „змінилися і стали стовідсотковими демократами“ і т. п. Наші дурні повірили в це, бо не було міцних протидоказів проти того і не було кому вести переконувачу працю, доказати, що це брехня.

...Тепер помічається трагічне, але на жаль правдиве явище. Комуністи висилають своїх агентів до портів та осередків, куди прибуває більша кількість скитальців. Вони як канадійці приманюють скитальців до себе, провокують їх, стараються втягнути в своє середовище. Вони знають, що за симпатії до компартії уряд скитальців депортує назад. Тим вони підравають добре наставлення канадійців до скитальців і висліді вже є. Вони так зручно підійшли до табору українських лісорубів, що мешканці їх і не зчулися, що опинилися у советській сітці. Аж урядові чинники встрили в ту справу. В той спосіб хочуть комуністи нас позбутися і унеможливити приїзд інших до Канади.

...Пришліть мені плити з піснями капелі бандуристів з Госляру. Можливість примістити людей тут існує, хоч для того праці треба багато.

М. СЕЛІШКО

на Бога, вони випитували все і приносили нам“.

Що мало вам, читачу? Ви запитуйте: „А де ж постріл?“. Прощу:

„Можна сміливо сказати, що поруч з офіційною, мало вільною і мало діяльною комуністичною партією стихійно витворилася нова, ніким не аніана, але існуюча і єдина чинна партія, партія наших співробітників, партія НКВД“.

Перед початком війни ми вже мали сталі кадри цієї партії, а кінцяком, основою поміж ними були саме ті бунтівні люди: бунтівні багаті, білі офіцери, священники й єпископи, бунтівні троцькісти...“

Оце вам і постріл! Звісно, слідчий НКВД знає куди він і для чого стріляє. А чи знають стрільці із „Стріли“ куди вони стріляють — я дуже й дуже сумніваюсь.

Висновок: , брошуру „Партія НКВД“, як шкідливу, треба вилучити з продажу. А стрільцям із „Стріли“ можна порадити бути уважнішими, коли вони вибирають мішень для своєї стрільби. Інакше — можуть і самі в себе поплатити.

Андрій ШЛЯХОВИЙ

З українського життя

Річниця праці капелі бандуристів ім. Леонтовича

В зовсім невідрадних скитальчих обставинах в 1946 році була організована українська капеля бандуристів ім. Леонтовича в Гослярі. Здалося, що поставити капелю хоч би на невисокий мистецький рівень буде неможливо. Але диригент капелі п. Г. Назаренко, що вже понад 25 років працює з бандурою в руках і об'їздив цілу Україну, тут, на чужині в Гослярі, довершив дійсно велике діло. Він організував капелю, до якої увійшла більша частина людей, що взагалі не мали нічого спільного з бандурою, і своєю впертою працею та злібностями в дуже короткому часі зумів підготувати нових людей в співі і грі на бандури.

Багато причинилися до розбудови капелі брати Гончаренки, які є великими мистцями в співі і грі на бандурі, а до того ще й організували майстерню виробу бандур найновіших зразків. Ця майстерня забезпечила всіх бандуристів бандурами (20 чоловік), як рівно ж виробляє бандури на збут.

Велику поміч капелі дала орга-

нізація „квакерів“, а член цієї організації п. Дін великий приятель українців прямо кожній справі сам особисто допомагав, захоплений українським мистецтвом.

Ще до року з часу організації капеля, підготувившись, почала об'їжджати табори ДП українські та інших національностей з концертами. Кілька концертів дано тільки для англійців та німецького населення. Досі дано в різних місцях понад 80 концертів, а понад 25 тисяч слухачів слухало концерти капелі. Концерти всюди проходили з великим успіхом. Завдяки старанню вищезгаданого п. Дна капеля наспівала кільканадцять пісень на грамофонові плити в м. Гамбурзі, і незабаром сподіваємося чути нашу нову капелю з англійського радіо.

В річницю існування капелі побажаємо її диригентові п. Назаренкові та славному Товариству бандуристів сил, доброї праці і успіхів у виконанні своєї місії — пропаганди нашого українського мистецтва, що є часткою пропаганди в світі наших загальних визвольницьких ідей.

Іван ДІДУК

Українсько-польський вечір в Гайдельберзі

З метою безпосередньо зустрінутися та ознайомитися з іншонаціональними групами на еміграції „Український Культурний Комітет“ у Гайдельберзі рішив влаштувати визку українсько-іншонаціональних дискусійних вечорів. Як перший, відбувся 5 грудня ц. р. українсько-польський вечір при співучасті членів УКК та запрошених гостей-поляків, представників ІМКА, ІВКА та студентських об'єднань із Гайдельбергу та Еслінгену.

Вечір відкрив голова місцевого

УКК д-р Мих. Головатий, після чого йшли привітання від ІМКА, ІВКА, від польського та українського студентства. Доповіль на тему: „Культурно-наукові надбання української еміграції“ виголосив проф. Яр. Рудницький. Вечір пройшов із повним успіхом, як це підкреслювали з вдоволенням учасники дискусії, що нею закінчує першу спробу практичного й безпосереднього обміну думок між представниками обох громадянств, що живуть на еміграції в однакових умовах, а так мало знають одне про одного.

В Авгсбурзькому Інституті живих мов

В третьому семестрі навчання в Авгсбурзькому „Інституті Живих Мов“ (Сомме-Казерне) введено, крім дотеперішніх курсів англійської, німецької, французької та української мов, курс еспанської мови. На позаочному відділі продовжуються вписи на дотеперішні предмети навчання: англійську, німецьку та українську мови.

На основі статуту „ІЖМ“ підготовляє кадри кваліфікованих перекладачів і викладачів модерних мов. На найближчий час намічено дипломові іспити теж і для викладачів української мови. Ці іспити можуть здавати на правах екстернів теж і особи, що не були вписані в ІЖМ.

(—мі)

Відкрито студентську їдальню

Старанням „Господарсько-суспільної комісії“ при КоДУС-і в Гайдельберзі урухомлено з днем 1 грудня „Студентську Харчівню“ в домівці місцевого „Українського Культурного Комітету“. З харчівні, що видає покищо тільки обіди без харчових карток, користають пересічно 50 студентів місцевих високих шкіл. Урухомлення харчівні, що дуже була вже потрібна з уваги на stále недоживлення українських студентів в Гайдельберзі (10% тубер-

кульозних), було можливе завдяки реальній підтримці українського громадянства з таборів Карльсруе, Етлінген, Цуффенгаузен, Пфорцінґен та зокрема українського табору в Ельвагені.

Треба думати, що наші центральні допомогові установи, зокрема СХС і Відділ Суспільної Опіки ЦПУЕ належно оцінять почин гайдельберзького громадянства й підтримають чинно цю нову станицю.

До переселенських громад

Центральна Переселенська Управа скликає 23 грудня 1947 р. нараду представників організованих переселенських громад та груп американської зони для обговорення організаційних справ.

На нараду запрошується по одному представникові від кожної організованої переселенської кооперативи або групи, що підготовляються до спільного переселення.

Нарада відбудеться в Мюнхені на Розенгаймерштрассе 46а о год. 10 рано.

Порядок наради:

- 1) Доповіль ГУПРади про стан переселенської акції,
- 2) Доповіль переселенських кооперативів та груп,

- 3) Організаційні справи,
- 4) Різні біжучі справи.

Делегати мусять мати посвідку — мандат від управи своєї кооперативи або групи, завірену таборовим чи Повітовим Представництвом Української Еміграції, а також мати на руках інформаційні матеріали про стан, роботу та потреби своєї кооперативи чи групи.

Просимо делегатів забезпечити себе харчами на один день. Нічліг для тих, що приїдуть напередодні, або залишаться після закінчення наради, забезпечено.

Окрім запрошення не висилаються.

Центральна Переселенська Управа.

Куди стріляють стрільці із „Стріли“?

Днями з'явилася в продажі товнячка брошура під назвою „Партія НКВД“. На обкладинці читаємо:

Ванда Білянкевич
ПАРТІЯ НКВД
Оповідання

(Переклад з польської)
Видавництво „СТРІЛА“

Від себе додамо: розмір — 14 сторінок, продажна ціна — 2 марки. Очевидячки, стрільці із „Стріли“ певні, що за „Партію НКВД“ таборянину не пошкодує заплатити і 2 марки. Але справа не в цьому, — справа в іншому. Поперше — це ніяке оповідання, а звичайний діалог між слідчим НКВД та польським комуністом Квятюком, що опинився в лабетах енкаведистів.

Подруге — поведінка комуніста Квятюка, тон його висловлювань — це уява восьмирічного хлопчика, що бавиться із своїм товаришем в слідчого НКВД та заарештованого комуніста.

Потрете — в брошурі випнуто

думку, що большевицька партія, мовляв, не має майже ніякої ваги в країні, — все вирішує всесильне НКВД, яке згодом має перетворитися на єдину в СРСР партію. Шкідливість цієї думки годі доводити: вона всякому ясна.

Почетверте — і це найважливіше: — стрільці із „Стріли“ стріляють зовсім не туди, куди вони повинні б були стріляти. Ось вам докази. Слідчий НКВД каже:

„Ми послали в поліційний апарат ворога своїх людей (мова мовиться про німців, що окупували частину території СРСР А.Ш.)... опінію в гестапо творили, як правило, ми... Але хотіли люди, що провадили таку важку і чорну роботу?.. Це, насамперед, бунтівні помічники, капіталісти, білі офіцери, петлюрівці, попи і так далі“ (підкреслення мое — А. Ш.).

Ви, читачу, мабуть, уже відчуваєте куди націляється слідчий НКВД. Але слухайте далі:

„Найпотрібніші для нас були священники. Вони мали доступ в саме серце контр-революції. У віруючих людей, що жили єдиною надією

СПОРТ

"Дністер" (Цуффенгавзен) — "Чорногора" (Авгсбург) 3:47 (0:4)

Останнє змагання з футболу в цьому сезоні відбулось на гриві в Цуффенгавзені 4.12. п. р. Проте, заболочена площа не давала можливості розгорнути відповідного темпу обох сторін.

В першій половині гри обидві сторони робили незрозумілі маневри. Однак, "Чорногора" зручно використала ходи та через нерішучість "Дністра" в першій половині гри забиває "Дністрові" 4 голи. Розгніваний такими наслідками, "Дністер" в другій половині взяв ініціативу в свої руки та почав робити сильні атаки, щоби вирівняти гру.

Гравці "Чорногори", щоби оминути вирівнювання чи навіть не програти, почали навмисне вибивати м'яча з грива в суміжну глибоку низину. Але "Дністер" мав запасові м'ячі, які й використовував, щоби не затримувати наступу на "Чорногору". До 30 хв. другої половини гри "Дністер" забив уже 3 голи гостям. Гра почала набирати цікавих "болотняних" ходів, що було очевидно передбачено. Але один з гравців "Чорногори" почав зухвалу бійку, з чого й почалася сутичка між гравцями обох дружин, а вслід за тим і між глядачами з Авгсбургу і Цуффенгавзену, що перово кинулися на площу, аби рятувати ситуацію. Через таку неадекватність деяких "чорногорців", вони по 30-ох хвилинах другої половини гри мусли зійти з площі.

Так закінчилася неокінчена гра 4:3. Думаємо, що не можна таку "мистецьку" гру вважати закінченням щорічного спортивного сезону. РФК мусли сказати про це своє слово. Вважаємо неприпустимим,

щоб наші спортові таким способом розв'язували свої суперечки на гриві як не трапилось у Цуффенгавзені. Такі вчинки слід суворо карати. М. ТАРНАВСЬКИЙ.

Кожний спортовець перед виїздом з Німеччини передплачує газету "Українські Вісті".

Німецький спорт

Футбольні зустрічі цієї неділі були особливо цікаві, бо в них зустрілися місцеві клуби великих міст у гри на першість. Найбільшим магнетом для спортивного глядача була зустріч між старими мюнхенськими противниками Байєр-Мюнхен — 1860 Мюнхен на якій було 42 тис. глядачів.

Наслідки окремих зустрічей:

- Байєр Мюнхен — 1860 Мюнхен 3:2 (1:2)
- Кікерс-Офенбах — ФФЛ Некарау 1:1 (0:0)
- ФФБ Мюльбург — Рот-Вайо Франкфурт 2:2 (1:1)
- 05 Швайнфурт — Швабен Авгсбург 1:1 (0:1)
- СПФГ Фюрт — ІФК Нюрнберг 1:2 (0:1)
- Штутгартер Кікерс — ФФБ Штутгарт 3:4 (1:2)
- Ульм 1846 — Вакер Мюнхен 0:3 (0:1)
- ФСФ Франкфурт — Айтрахт Франкфурт 1:1 (1:1)
- ФФР Мангайм — Вальдгоф Мангайм 1:2 (1:1)

Особливо чорним видався цей день для дружини Ульм 1846, де грав наш український футболіст п. Макар. При виграші дружина мала надію вискочити з загрозливого становища, в якому вона опинилася. Дружина стоїть зараз в таблиці на 16 місці, а за умовою щорічною з двадцяти дружин південної німецької оберліги шість останніх мусли уступити з оберліги. Для них обцяють організувати на англійській зразок так зв. другий дивізіон.

Але ж вихід з оберліги дуже важко відіб'ється на матеріальному становищі клубів і тому клуби, яким загрожує уступлення, так завзято борються за дороги їм пункти. Таблицю, як бачимо, цього року майже від початку сезону веде клуб Байєр-Мюнхен, який, до речі, минулого року довгий час був кандидатом на уступлення з оберліги. Наступаючи йому на п'яти, слідом іде ІФК Нюрнберг — тогорічний першун півдня і багаторазовий першун Німеччини.

Бокс

Чемпіон світу до "шість" на дошках!

Всього трьома пунктами 23:20 виграв Джо Луїс 5 грудня у матчі на звання чемпіона світу у Валькотта (обидва американці). Цей виступ Джо Луїса вважають найбільш невдалим за весь час його кар'єри абсолютного чемпіона світу. Під час оголошення вислуду матчу дійшло навіть до розходження думок між суддями. Суддя на рингу настоював на тому, що переможцем є Валькотт. Він налічав 7 рунд, як виграних Валькоттом, 2 — вничю і 6 для Луїса. Обидва ж пунктові судді висловилися за Луїса. (Один налічав 9:6, а другий — 8:7 для Луїса).

Менеджер Валькотта відразу по закінченню змагання опротестував матч. Нью-Йоркська боксерська комісія буде розбирати цей процес, але шансів нема за те, що вони не признають суддівського вислуду. Публіка теж не була задоволена присудом суддів і свистом та криками ще довго після кінця матчу висловлювала своє незадоволення.

В Гамбурзі Макс Шмелінг, колишній чемпіон світу, якому тепер

42 роки, переміг свого 27-літнього противника Драгештайна на пункти.

Естонець Антон Раалік (США) виграв 5 грудня в Чикаго у Прієста (Бостон—США) в десятих рундах на пункти. Раалік збирається до Європи, щоби виступити в Парижі проти французького чемпіона Марселя Жерлена.

Легка атлетика

- Найкращі результати з бігу на 10.000 метрів у 1947 р. показали:
- Гейно — Фінляндія 29:35,4 хв.
 - Ністром — Швеція 30:14,4 "
 - Гільман — Швеція 30:18,4 "
 - Кененен — Фінляндія 30:27,2 "
 - Альбертсон — Швеція 30:29,6 "
 - Гейнстрей — Фінляндія 30:29,6 "
 - Вейнстрем — Швеція 30:30,8 "
 - Мекі — Фінляндія 30:34,0 "
 - Стокекн — Норвегія 30:36,2 "
 - Ванін — СССР 30:36,8 "

Плавання

Кращі плавці світу за відомостями скандинавського часопису на 100 метр. (кролем) досягли:

- Алекс Ян — Франція 56,6 сек.
- Мешков — СССР 57,6 сек.
- Сміт — США 57,7 сек.
- Перл Олсон — Швеція 57,8 сек.
- Куата — Канарські острови 58,0 сек.

100 метрів на спині:

- Валлерей — Франція 1:05 2хв.
- Голдай — США 1:08 "
- Фонська Сільва — Бразилія 1:08,8 "

- Ціно — Франція 1:08,8 "
- Сімас — Португалія 1:09,2 "
- Жінки 100 метр. (кролем): "
- Чатансен — Данія 1:06,7 "
- Гермейлен — Голляндія 2:06,8 "
- Гельзер — США 1:07,2 "
- Гарун — Данія 1:08 "
- Ваш Шальк — Голляндія 1:08,4 "

Спорт у світі Футбол

Найцікавішими зустрічами цього тижня були зустрічі шведських дружин АІК Стокгольм та Норркепінг. АІК Стокгольм виграв у збірної Істамбулу (Туреччина) 3:2 та зіграв проти збірної Греції вничю 0:0. Норркепінг програв у Відні після білої гри 1:2 проти дружини Австрії (Відень.) Збірна Чехо-Словаччини виграла у Адміри — Відень з рахунком 5:3.

В Англії перед веде все ще Арсенал, що свою останню зустріч проти Манчестер Сіті зіграв вничю 1:1. Арсенал має 31:7 пункти, за ним іде Бурнлей 26:12, Престон Норт Енд 25:15, Блакпуль 24:16 пункти.

У Франції першими в таблиці є: 1. Реймс 23:7, 2. Ліль 21:9, 3. Ст. Етієнн 19:9.

В Італії ФК Турін і Міляно, що мають однакову кількість пунктів (16) ведуть в таблиці перед.

ДО НАШИХ ЗАМОВЦІВ

Подаємо таксу оплати за надрукування оголошень в нашому часописі: 1 стор. — 600 НМ, 1/2 стор. — 350 НМ, 1/4 стор. — 200 НМ, 1/8 стор. — 100 НМ, 1/16 стор. — 50 НМ, 1/32 стор. — 25 НМ. В тексті — 100% надвишки.

РОЗШУКИ — 50 пфеніг. за кожне окреме слово.

Належну суму слід надіслати разом з текстом оголошення.

Без попередньої оплати оголошень друкувати не будемо.

Адміністрація.

Від Адміністрації

Часопис "Українські Вісті" виходить двічі на тиждень у середу і суботу. Приймається передплата:

На 1 місяць — 8 НМ

" 3 " — 24 НМ

Ціна окремого числа 1 НМ.

ДО ІНШИХ КРАЇН:

На 1 місяць — 10 НМ

" 3 " — 30 НМ.

Нових передплатників (Американської Англійської зон) ласкаво просимо замовляти "Укр. Вісті" через місцеву німецьку пошту або листинош. Передплату належить вносити заздалегідь, бо нові передплатники одержуватимуть газету лише з 1-го числа наступного місяця.

Організуйте групову передплату та зголосуйтеся для кольпортажу. — Кольпортерам знижка 20%. — У справах передплати, одержування часопису, зміни адреси тощо — звертатися листовно і особисто до Адміністрації.

Administration "Ukrainiski Wisti". Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Видавничі Спілка "УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ" РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Головний редактор Ів. БАГРЯНИЙ. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а з приводу невміщених дописів листується лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремим редакторам, а Редакції:

Redaktion «Ukrainiski Wisti» Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульму — Блюк "А" від 8—12 год. щоденно, крім суботи.

Authorized by European Command Civil Affairs Division APO 757 — AG 3837 — GEC-AGO — 14. July 1947

Druck: Ukrainische Zeitung, Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

РОЗШУКИ

— Рідні, близькі і знайомі із повіту Станіславова, відозвіться на адресу "Українські Вісті" для ВОЗНЯКА Михайла.

— Близьких з Немирова шукає Скоп Марія. Писати: L. Holdenried, Augsburg-Oberhausen, Lindenau, Tauscherstraße 24.

163-1 — Балацьку К. Миронова Л. Носа В. — розшукує Володимира. Писати: R. Ockel, (13 в) P. Weibhausen über Traunstein 164-1

— Мілявську Емілію, яка перебувала на Чехах шукає чоловік Володимир Мілявський. München, Hizenstr. 7. 165-1

— Рідних і знайомих з Дніпропетровської області Петропавлівського району шукає Русаненко Василь. Lager Lyssenko, Hannover, Mückernstr. 21. 166-1

— Своїх рідних шукає О. Назарет. Сповідити редакцію "У. В."

— Марію Герду з Вінниці шукає М. Студенький. München-Freimann, SS-kaserne, Bl. V.-III-8. 161-1

— Брата Михайла Назаренка, племянника Марка Ткаченка і всіх родичів шукає Мусій Назаренко — France Algrauge 19 rue Clemenceau, Gabriel Galoushko, pur Nazarenko. 160-1

— Пошукує земляків з Чорнухівського, Лубенського та Лохвицького районів — Іван Пущало. Зголосуватись на "Українські Вісті".

— Родину Коваленко — батька Константина, маму Анісію, братів Петра Павла — шукає дочка Валентина. Писати на "Українські Вісті". 167-1

— Ягодкіна Валентина шукає Мухомовський. Зголоситись на "Українські Вісті". 169-6

— Каюса Юруса розшукують рідні Катя і Слобада 9. Писати на "Українські Вісті". 176-5

— Пошукує знайомих з Стрільбиць, повіт Самбір. Повідомляти на адресу: Furdyerka Petro, Tübingen, Neckargasse 15, (Franz.-Zone). 177-2

— Хто знав би про пана Д-ра Лева Мядловського, — прошу повідомити Івана Дідюк. — Госляр ам Гарц, Mittelstrasse 3, Англійська Зона. 175-1

— Данило Дорошук (з Селяхів) та Григорій Іабала відкупились на "Українські Вісті". 173-2

— Марію Стельмахову (останньо в Burgerdorf, Preußen), розшукує Микола Пехун — писати на "Українські Вісті". 173а-2

— Березу Ярослава і знайомих з Мостишани — Гусакова і Крукенич шукає Sutyk Teodor, Bar. 74, 806484 — Satellite Camp to 16 P.O.W. Camp. Amisfield Park, Haddington East Lothian Skotland Great Britain. 172-1

— Брата Харитона Жорняка, Павла Хорішка, Зінька Хорішка шукає Іван Жорняк. Писати на "Укр. Вісті". 176-6

— Рідних і знайомих пошукує Заозірний Іван. Писати на "Укр. Вісті". 170-2

— Вінницького Петра, розшукує Ваць Олена, писати: Wasyl K., Neu-Ulm, Ludwigstrasse 10.

— Трофименко Галину, Людмилу, Оксану розшукують родичі. Писати на "Українські Вісті". 36-25

— Сестру Василян, Бондаренка Єгора, Прасола Олексія, Олексієнка Івана, Слівченка Дем'яна шукає Прасол Михайло. Зголоситись на "Українські Вісті". 129-3

— Віру і Олександра Сяч із Котовки розшукує Портянко Захар із Краснограда. Hall-Hessental. 139-2

— Бойко Юрій розшукує дружину Ганну Бойко з трьома дітьми з села Брезак обл. Банялука (Югославія), писати: Bojko Jurij, Ehrenstein, Kreis Ulm/Donau, Bahnhofstraße 7. 147-1

— Лікаря Федора Телеммана, Івана Білого розшукує Наталка Максимів. Зголоситись на "Українські Вісті". 149-5

— Пошукує Лиду Терлецьку зі Львова. — Богдан, "Українські Вісті". Близькі інформації в редакції. 151-1

— Слово Лідію шукає племянниця Галина Г.-Л. Сповідати на "Українські Вісті". 141-2

Вийшла збірка дитячих оповідань В. Чапленка "Увесьденечки". Ціна 2 марки. Книгарня і школам 30% знижки. Замовляти: Augsburg, Silcherstraße 14, "Nasche Shyttia" 160-2

Замовляйте Різдвяні листівки в Видавництві

"Українські Вісті"

Мистецьке виконання в багатьох кольорах на гарному папері

ОГОЛОШЕННЯ

Дирекція театру "УРАНІЯ" повідомляє, що дня 28-го грудня п. р. о 16-й годині 30 хв. в залі театру українського табору СС-Казерне (Мюнхен-Фрайман) відбудеться ВЕЧІР ДРАМИ, САТИРИ та ГУМОРУ артиста-рецитатора

ПЕТРА ТИМОШЕНКА

Репертуар вечора складений за цілком новою оригінальною програмою

Дирекція театру "УРАНІЯ"

174-1

У видавництві "Калина" можна набути:

- Словники-ліліпути:**
 - Еспансько-нім і нім.-есп. } По 12.000 слів, 500-950 ст
 - Португальсько-нім і нім.-порт. } формат 4,5 x 3,5
 - Франц. рос. і рос.-франц. } форм. 10 x 6, ст. 480
 - Англ.-польський і пол.-англ. } форм. 10 x 6, ст. 480
 - Англійсько-українські словники, ціна 20.—** Українсько-англ. словники, ціна 15.—
 - Мапи України 1:2.000.000 (нове вид.), 1:3.000.000,** контурові й різних мірил,
 - Мапи Західних Земель 1:1.000.000,
 - Мапи Волині 1:1.300.000,
 - Ethnographical map of the Ukraine - Українці у світі (вел. формат),
 - Незабаром появляться фізична мапа України
 - Святочні листівки** (різдвяно-новорічні листівки з 2 репродукціями Г. Нарбута),
 - Стінні календарі**
 - "Олесю" Б. Грінченка з ілюстраціями** "День у Мурків" для малювання.
- Видавн. "Калина" Людвігсбург, Зеенштрассе 26. (14а)